व्याकरण *n.* Sonderung, Trennung, Analyse, Grammatik.

व्याकुल erfüllt, voll von (*Instr. o.* —°), beschäftigt mit (—°), verwirrt, bestürzt, aufgeregt. *Abstr.* °ता *f.*, °त्व *n.*

व्याकुलय्, °यति verwirren, aufregen. *p.p.* **व्याकुलित** erfüllt, voll von (— °), bestürzt, aufgeregt.

व्याकुली कर् *dass.*, °भू aufgeregt werden, aufser sich geraten.

व्याकृति *f.* Sonderung, Auseinandersetzung.

व्याक्षेप *m.* Schmähung; Zerstreutheit.

व्याख्या *f.* Erklärung, Commentar.

व्याख्यातर् *m.* Erklärer.

व्याख्यातव्य zu erklären.

व्याख्यान, *f.* ई erklärend; *n.* Erklärung, Auseinandersetzung, Erzählung.

व्याघात *m.* Schlag, Hieb, Niederlage, Erschütterung, Beunruhigung, Hindernis, Widerspruch.

व्याघारण *n.* das Besprengen (*r.*).

व्याघ्र *m.* Tiger (*f.* ई -in); herrlichster, bester von (—°). *Abstr.* **व्याघ्रता** *f.*, °त्व *n.*

व्याघ्रचर्मन् *n.* Tigerfell.

व्याघ्र्य *Adj.* Tiger-.

व्याज *m.* (*n.*) Betrug, Hinterlist, Schein, Vorwand. °— *u. Instr. adv.* fälschlich, scheinbar, angeblich; **व्याजेन** *u.* **व्याजम्** unter dem Vorwande von (—°).

व्याजमय, *f.* ई verstellt, erheuchelt.

व्याड *m.* Raubtier (*s.* **व्याल**).

व्याडि *u.* **व्याठि** *m. Mannsname.*

व्यात्त (*s.* 1. **दा**) *n.* Rachen.

व्यादान *n.* das Aufsperren.

व्यादेश *m.* Andeutung, Vorschrift.

व्याध *m.* Jäger (*eig.* Treffer).

व्याधि *m.* Krankheit; °त krank.

व्याधिन् durchbohrend.

व्याधी *f.* Sorge.

व्यान *m.* Atem, Hauch; Durchhauch (*best. Wind im menschl. Körper*).

व्यानशि durchdringend.

व्यापक *dass.*, ausgebreitet. *Abstr.* °ता *f.*, °त्व *n.*

व्यापत्ति *f.* Unfall, Misslingen, Schaden, Not, Verderben, Untergang, Tod.

व्यापद् *f. dass.*

व्यापाद *m.* Untergang, Tod.

व्यापादन *n.* Vernichtung, Tötung.

व्यापार *m.* Beschäftigung, Thätigkeit, Bemühung um (—°).

व्यापारिन् beschäftigt mit (—°).

व्यापित्व *n. Abstr. z. folg.*

व्यापिन् sich ausbreitend, allgemein; umfassend, verbreitet über, sich erstreckend bis (—°).

व्यापृत *s.* 3. **पर्**.

व्यापृति *f.* Beschäftigung, Thätigkeit.

व्याप्त *s.* **आप्**.

व्याप्ति *f.* Erreichung, Erlangung, Durchdringung, Erfüllung, Durchgängigkeit, Allgemeinheit.

व्याप्तिमन्त् sich erstreckend, allgemein.

व्याप्य worin etwas enthalten ist *o.* inhäriert *Abstr.* °त्व *n.* (*ph.*).

व्याम *m.* Klafter (*als Mafs*).

व्यामिश्र vermischt, vermengt *o.* versehen mit (*Instr. o.* —°); vielartig, mannigfach.

व्यायत *s.* **यम्**; *Abstr.* °त्व *n.* Kräftigkeit.

व्यायाम *m.* Anstrengung (*eig.* Ausreckung), Körperübung; Kampf, Streit.

व्यायुक weglaufend

व्यायुध waffenlos.

व्यायोग *m.* eine Art Drama.

व्याल boshaft, hinterlistig. *m.* ein tückischer Elefant, Raubtier; Schlange (*f.* ई).

व्यालग्राह *u.* °हिन् *m.* Schlangenfänger.

व्यालमृग *m.* Raubtier.

व्यालम्ब *u.* °लम्बिन् herabhängend.

व्यालोल schwankend, wogend.

व्यावर्तक, *f.* °तिका beseitigend, ausschliefsend. *Abstr.* °ता *f.*, °त्व *n.*

व्यावर्तन, *f.* ई *dass.*, abwendend. *n.* Wendung.

व्यावहारिक, *f.* ई wirklich, real.

व्यावृत् *f.* Unterscheidung, Auszeichnung.

व्यावृत्ति *f.* Abwendung, Sonderung, Ausschluss, Aufgehobenheit, Beseitigung.

व्यास *m.* Auseinanderlegung, Trennung, Weitläufigkeit, Ausführlichkeit; *N. eines myth. Dichters.*